

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.

Ефективна економіка. 2026. № 4.

ISSN 2307-2105

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.4.77>

УДК 657

О. М. Ромашко,

к. е. н., доцент, доцент кафедри обліку та оподаткування,

Державний торговельно-економічний університет, м. Київ

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3466-3489>

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ФІНАНСОВІ ВИТРАТИ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ ЗА МСФЗ

O. Romashko,

PhD in Economics, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Accounting and Taxation,

State University of Trade and Economics, Kyiv

DISCLOSURE OF FINANCIAL EXPENSES IN FINANCIAL STATEMENTS UNDER IFRS

У статті досліджено теоретичні та методичні аспекти розкриття інформації про фінансові витрати у звітності підприємств відповідно до вимог МСФЗ. Обґрунтовано роль фінансових витрат як одного з ключових елементів,

що характеризує ефективність фінансової діяльності підприємства та впливає на показники платоспроможності й фінансової стійкості. Проаналізовано сучасний стан визнання, оцінки та розкриття фінансових витрат, який характеризується фрагментарністю через застосування низки міжнародних стандартів, що регулюють окремі аспекти. Встановлено, що така розпорошеність вимог зумовлює варіативність практик відображення в фінансових витрат у звітності та знижує її порівнянність для зовнішніх користувачів.

Особливу увагу приділено трансформаційним змінам, пов'язаним із прийняттям нового стандарту МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності». Розглянуто впровадження обов'язкової фінансової категорії у звіті про прибутки та збитки, що спрямоване на підвищення прозорості звітності шляхом дезагрегації суттєвих статей витрат і чіткого розмежування операційних та фінансових результатів діяльності. Доведено, що адаптація українських підприємств до нових вимог МСФЗ 18 є важливим кроком для зменшення інформаційної асиметрії, підвищення якості фінансової звітності та її гармонізації з європейськими вимогами, особливо в умовах економічної нестабільності.

The article aims to study the theoretical and methodological foundations of financial costs disclosure in financial statements under IFRS, analyze the impact of the newly introduced IFRS 18 on the structure of financial reporting, and identify practical challenges in aggregating and presenting financial information to enhance transparency for stakeholders. The research utilizes general scientific methods, including analysis, synthesis, and logical generalization of international and national regulatory frameworks and academic publications regarding borrowing costs and financial instruments disclosure.

The study demonstrates that financial costs reflect the cost of borrowing and serve as a critical element in determining an enterprise's financial performance, affecting profitability and solvency metrics. It is established that the current regulatory environment is fragmented, governed by a complex set of standards including IFRS 9, IAS 23, IFRS 16, and IFRS 7. This fragmentation leads to diverse reporting practices, such as the aggregation of interest expenses, foreign exchange differences, and commissions in a single line item, which obscures the true cost of financing. The paper focuses on the transformative potential of IFRS 18, which replaces parts of IAS 1 and introduces five mandatory categories for presenting income and expenses: operating, investing, financing, income taxes, and discontinued operations. The introduction of a dedicated «financing category» and enhanced requirements for disaggregating material items are identified as key mechanisms to improve comparability and reduce information asymmetry for investors and creditors.

The research highlights that the transition to IFRS 18 is strategically important for Ukrainian enterprises to lower the cost of capital and facilitate harmonization with European standards, especially under conditions of economic instability and high debt burdens. Future improvements should focus on adapting accounting policies to the new structural requirements, enhancing the level of detail in the notes regarding interest rate risks, and synchronizing national accounting standards with the updated international framework.

Ключові слова: фінансові витрати, фінансова звітність, міжнародні стандарти фінансової звітності, МСФЗ 18, розкриття інформації, фінансові інструменти.

Keywords: financial expenses, financial reporting, International Financial Reporting Standards, IFRS 18, disclosure, financial instruments.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Фінансові витрати відображають вартість залучення позикового капіталу та є одним із ключових елементів формування фінансового результату підприємства. Їх величина та структура характеризують особливості фінансової політики підприємства і впливають на показники рентабельності, фінансової стійкості та платоспроможності.

Для інвесторів, кредиторів та інших користувачів фінансової звітності інформація про фінансові витрати є важливою для оцінки вартості фінансування, аналізу боргового навантаження, визначення коефіцієнтів покриття відсотків та оцінки фінансових ризиків. Недостатній рівень деталізації або неоднорідність підходів до подання фінансових витрат у звітності може знижувати аналітичну цінність фінансової інформації та ускладнювати порівнянність показників між підприємствами.

Визнання, оцінка, капіталізація та розкриття інформації щодо фінансових витрат регулюються низкою міжнародних стандартів фінансової звітності, зокрема МСФЗ 9, МСБО 23, МСФЗ 16 та МСФЗ 7. Така фрагментарність нормативного регулювання призводить до різноманітності практик формування та подання фінансових витрат у звітності, що може знижувати рівень прозорості та порівнянності фінансової інформації.

Додаткової актуальності ця проблема набуває у зв'язку з реформуванням структури фінансової звітності в межах нового стандарту МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності», який вводить нову категоризацію доходів і витрат та посилює вимоги до дезагрегації фінансових показників. У цих умовах виникає потреба у дослідженні теоретичних та методичних аспектів розкриття інформації про фінансові витрати у фінансовій звітності за МСФЗ, а також визначенні основних проблем їх практичного застосування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розкриття інформації про фінансові витрати у фінансовій звітності за МСФЗ активно вивчаються як у

вітчизняній, так і в міжнародній науковій літературі. Серед українських досліджень особливу увагу приділено адаптації міжнародних стандартів до національної практики обліку й звітності, а також впливу зовнішніх факторів, таких як глобалізація, цифровізація, невизначеність, криза тощо. Так, у дослідженні Шкуліпи Л. В. зазначається, що однією з проблем сучасної практики обліку є відсутність єдиного підходу до класифікації фінансових витрат, що ускладнює їх порівнянність у фінансовій звітності підприємств. Це створює труднощі при розподілі витрат та визначенні суми, що підлягає включенню до вартості кваліфікаційних активів відповідно до вимог МСБО 23 [7, с. 79]. Шара Є.Ю. вивчає особливості визнання фінансових витрат за П(С)БО та МСФЗ, акцентуючи на методах обліку та капіталізації. Дослідження підкреслює необхідність чіткого розкриття в примітках суми капіталізованих витрат і ставки капіталізації для підвищення прозорості [6]. У публікаціях, присвячених застосуванню МСБО 23 «Витрати на позики», підкреслюється складність визначення витрат, що підлягають капіталізації, та необхідність використання професійного судження при їх відображенні у фінансовій звітності [2].

Безкоровайна Л. В. досліджує вплив цифровізації на формування показників фінансової звітності та зазначає, що використання цифрових технологій змінює підходи до обробки, представлення та аналізу фінансової інформації, підвищуючи вимоги до її прозорості та деталізації. У цих умовах зростає значення якісного розкриття інформації про витрати підприємств, зокрема фінансові, у фінансовій звітності [1]. Питання трансформації структури фінансової звітності у зв'язку із впровадженням нового стандарту МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності» розглядає Озеран А. О., яка аналізує зміни у звіті про прибутки і збитки та їх вплив на розвиток національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку. Автор підкреслює, що нові вимоги до структури звіту спрямовані на підвищення порівнянності фінансової інформації та чіткіше розмежування операційних, інвестиційних і фінансових результатів діяльності підприємства [5].

Міжнародні дослідження фокусуються на емпіричних аспектах впливу МСФЗ на розкриття фінансових витрат. Баксаас та Стенхейм пропонують удосконалення фінансових звітів за МСФЗ, зазначаючи, що фрагментарність регулювання призводить до варіативності подання витрат, і рекомендують посилення дезагрегації для підвищення аналітичної цінності [8]. Нгуєн та співавтори вивчають фактори впровадження МСФЗ в країнах, що розвиваються, і підкреслюють, що ефективне розкриття фінансових витрат сприяє зниженню вартості капіталу, але потребує адаптації до локальних умов [14].

Емпіричні дослідження Бішофа, Лаукса та Лейза демонструють, що якість розкриття фінансових інструментів впливає на оцінку ризиків та стабільність фінансової системи, підкреслюючи роль розкриття процентних витрат у зменшенні ризиків. Автори вказують, що якість розкриття за МСФЗ 7 та 9 безпосередньо впливає на оцінку боргового навантаження [9]. Новотни-Фаркаш досліджує взаємодію моделі очікуваних кредитних збитків за МСФЗ 9 з регуляторними правилами, зазначаючи, що це посилює суб'єктивізм у розкритті фінансових витрат і вимагає кращої гармонізації для стабільності [15]. Гросу та співавтори аналізують вплив МСФЗ 9 на фінансову стійкість, вказуючи на підвищення операційних витрат через розкриття очікуваних кредитних збитків (Expected Credit Losses, ECL), що ускладнює порівнянність показників [13].

Ван дер Тас та співавтори досліджують вплив війни в Україні на річну звітність європейських компаній, показуючи, що криза призводить до неточностей у розкритті фінансових витрат і спотворення інформації про фінансовий стан [16]. Таким чином, аналіз наукових досліджень свідчить, що попри значну увагу до проблем обліку фінансових витрат, питання їх комплексного розкриття у фінансовій звітності відповідно до вимог МСФЗ, особливо з урахуванням нових вимог МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності», потребує подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) Метою статті є дослідження теоретико-методичних засад розкриття інформації про фінансові витрати у фінансовій звітності за МСФЗ, аналіз поточної фрагментарності регулювання та обґрунтування напрямів підвищення прозорості звітності через дезагрегацію показників.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- розкрити економічну сутність категорії «фінансові витрати» крізь призму чинних стандартів МСФЗ;
- систематизувати нормативно-правове регулювання обліку та подання фінансових витрат (МСФЗ 9, МСБО 23, МСФЗ 16, МСФЗ 7), виділивши основні проблеми їх практичного застосування;
- проаналізувати зміни у звіті про прибутки та збитки, зумовлені впровадженням МСФЗ 18;
- визначити вплив нових вимог на порівнянність і прозорість фінансової інформації для зовнішніх користувачів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Концептуальне визначення категорії «фінансові витрати» в МСФЗ не наводиться, водночас їх розглядають як витрати, пов'язані зі структурою капіталу підприємства (власний капітал, зобов'язання, що виникають від діяльності з фінансування, грошові кошти та їх еквіваленти), а також відсотки за зобов'язаннями, не пов'язаними безпосередньо зі структурою капіталу, які є ключовим елементом фінансової звітності за МСФЗ [12]. Такий підхід сформовано в рамках проєкту Primary Financial Statements (2017) і закріплено в МСФЗ 18 через фінансову категорію (financing category), де вони охоплюють витрати, пов'язані з діяльністю з фінансування. Водночас зазначимо, що регулювання питань щодо фінансових витрат здійснюється через сукупність стандартів, які визначають окремі складові цих витрат залежно від їх економічної природи та розкриття (табл. 1).

Таблиця 1. Регулювання фінансових витрат відповідно до МСФЗ

Стандарт	Статус застосування	Які фінансові витрати/аспекти регулює	Основні проблеми застосування
МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»	Чинний	Процентні витрати за кредитами та облігаціями; амортизація дисконту/премії; метод ефективної ставки відсотка (EIR); модифікації фінансових зобов'язань; облік хеджування	Складність розрахунку EIR для амортизованої вартості; необхідність прогнозування грошових потоків; облік модифікацій боргу; висока трудомісткість при застосуванні моделі ECL
МСБО 23 «Витрати на позики»	Чинний	Капіталізація витрат на позики; визначення кваліфікаційного активу; ставка капіталізації; розкриття суми капіталізованих витрат	Суб'єктивність оцінки суттєвості періоду часу для кваліфікаційного активу; складність розподілу загальних позик
МСФЗ 16 «Оренда»	Чинний	Процентна складова орендних зобов'язань (interest on lease liability)	Зміна структури витрат (зростання фінансових витрат); вплив на показники EBITDA; складність дисконтування довгострокових договорів
МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів»	Чинний	Курсові різниці за монетарними зобов'язаннями, що можуть впливати на фінансові витрати	Варіативність класифікації курсових різниць; волатильність фінансового результату
МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»	Чинний	Розкриття процентного ризику, ризику ліквідності, аналіз чутливості до зміни ставок, строкова структура зобов'язань	Формальний характер аналізу чутливості; надмірна агрегованість показників; складність для користувачів
МСБО 1 «Подання фінансової звітності»	Частково замінюється МСФЗ 18 з 2027 року	Загальні вимоги до подання фінансових витрат у звіті про прибутки та збитки	Відсутність обов'язкової структури категорій; різна практика класифікації фінансових витрат
МСФЗ 18 «Подання розкриття інформації фінансовій звітності»	Застосовується з 2027 року	Виділення фінансової категорії; структурована класифікація доходів і витрат; обов'язкова дезагрегація	Необхідність перегляду облікової політики; адаптація ІТ-систем; ризик різного трактування нової категоризації

Джерело: узагальнено автором

Згідно з МСБО 23, витрати на позики визначаються як проценти та інші витрати, понесені у зв'язку із залученням позикових коштів. Стандарт регламентує порядок їх визнання та, за наявності кваліфікаційного активу, капіталізацію. МСФЗ 9 регулює облік процентних витрат за фінансовими зобов'язаннями на основі методу ефективної ставки відсотка (effective interest method), що передбачає амортизовану собівартість як базу оцінки. Процентна складова орендних зобов'язань визначається відповідно до МСФЗ 16, а розкриття інформації щодо ризиків процентної ставки та ліквідності здійснюється згідно з МСФЗ 7. Подання фінансових витрат у звіті про прибутки та збитки регулюється МСБО 1.

До фінансових витрат у практиці фінансової звітності зазвичай відносять процентні витрати за фінансовими зобов'язаннями, витрати на обслуговування позикового капіталу, а також процентну складову орендних платежів відповідно до МСФЗ 16. Водночас курсові різниці, що виникають за монетарними зобов'язаннями відповідно до МСБО 21, визнаються у прибутку або збитку звітного періоду, однак їх класифікація у структурі витрат може відрізнятися залежно від облікової політики підприємства.

Наукові дослідження та професійна практика вказують, що фрагментарність регулювання призводить до варіативності подання фінансових витрат, що суттєво знижує порівнянність звітності між підприємствами зі схожими економічними умовами [8]. У практиці часто спостерігається об'єднання в одному рядку звіту про прибутки та збитки процентних витрат, курсових різниць, комісій та витрат за деривативами. Такий підхід знижує аналітичну цінність показника «фінансові витрати», ускладнює оцінку чистої вартості фінансування та підвищує інформаційну асиметрію між управлінським персоналом і зовнішніми користувачами звітності. Дослідження у сфері обліку фінансових інструментів вказують, що складність регулювання та множинність

стандартів знижують прозорість фінансової інформації та ускладнюють інтерпретацію процентних показників користувачами(зокрема [9; 15].

Нормативне регулювання розкриття фінансових витрат відповідно до вимог МСФЗ також характеризується комплексністю та багаторівневістю. На відміну від концептуального осмислення економічної сутності фінансових витрат, нормативний аспект зосереджується на формальних вимогах до їх визнання, оцінки, подання та деталізації у примітках. Відповідні вимоги містяться у низці стандартів, кожен з яких регламентує окремий елемент механізму відображення фінансових витрат у звітності (рис. 1).

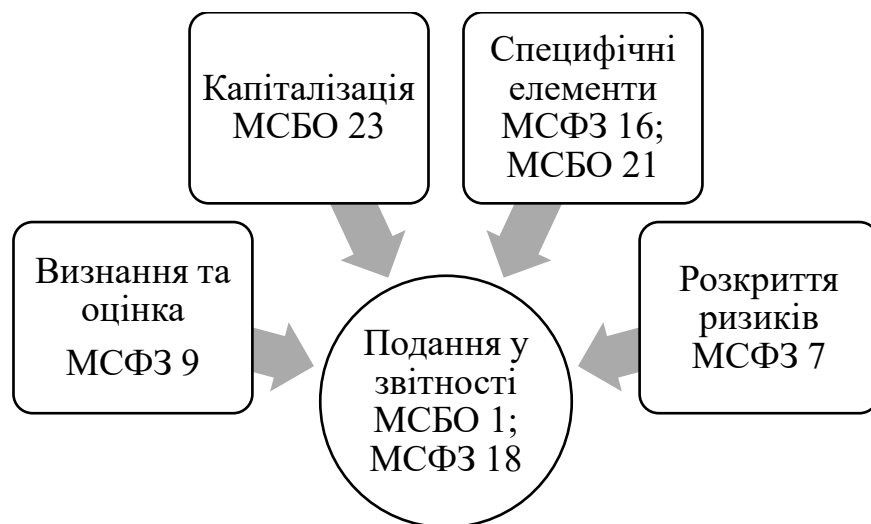

Рис. 1 Узагальнююча модель розкриття інформації про фінансові витрати у звітності за МСФЗ

Джерело: узагальнено автором

Ключову роль у формуванні процентних витрат за фінансовими зобов'язаннями відіграє МСФЗ 9. Стандарт встановлює, що фінансові зобов'язання, оцінювані за амортизованою собівартістю, формують витрати із застосуванням методу ефективної ставки відсотка, що забезпечує розподіл витрат протягом строку дії інструменту шляхом дисконтування очікуваних грошових потоків [13; 15]. Особливий порядок встановлено для витрат на

позики у МСБО 23 – обов’язкова капіталізація витрат, пов’язаних зі створенням кваліфікаційного активу, з обов’язковим розкриттям у примітках суми капіталізованих витрат та ставки капіталізації. Процентна складова орендних платежів регламентується МСФЗ 16 – визнання орендного зобов’язання передбачає його дисконтування, а процентна частина визнається у прибутку або збитку протягом строку оренди. Розкриття ризиків, пов’язаних з фінансовими витратами, регулюється МСФЗ 7 – обов’язковий аналіз чутливості до змін ставок і курсів, строкова структура зобов’язань.

Подання фінансових витрат зазнало суттєвих змін у зв’язку з прийняттям МСФЗ 18, який замінює частини МСБО 1 щодо структури звіту про прибутки та збитки (обов’язкове застосування – з 2027 року). Якщо МСБО 1 встановлював загальні принципи подання без жорсткої категоризації, то МСФЗ 18 вводить п’ять обов’язкових категорій подання доходів і витрат: операційну, інвестиційну, фінансову, податки на прибуток та припинену діяльність [4; 5]. Фінансова категорія охоплює витрати, пов’язані з залученням та обслуговуванням фінансування, що спрямовано на підвищення порівнянності та зменшення практики агрегування різнорідних елементів у одному рядку звіту [3; 5]. Зокрема, стандарт чітко поділяє зобов’язання на типи: тип 1 – зобов’язання від діяльності з фінансування, наприклад, боргові інструменти, позики, облігації; та тип 2 – інші зобов’язання, не пов’язані з чистим фінансуванням, наприклад, лізингові зобов’язання за МСФЗ 16, пенсійні зобов’язання за МСБО 19, торговельна кредиторська заборгованість з подовженими термінами [10; 11].

Обов’язкове розкриття в примітках включає дезагрегацію суттєвих статей фінансових витрат, аналіз чутливості до змін ставок і курсів, звірку показників ефективності управління та пояснення агрегації «інших» статей [3; 10]. Озеран А. зазначає, що це суттєво вплине на розвиток НП(С)БО, вимагаючи адаптації національних стандартів до нової структури та посилення вимог до деталізації приміток [5].

Для українських підприємств впровадження МСФЗ 18 є стратегічно важливим, оскільки підвищує прозорість фінансових витрат, зменшує інформаційну асиметрію для інвесторів і кредиторів, сприяє зниженню вартості капіталу та полегшує гармонізацію з європейськими вимогами [5; 10]. Водночас виникає необхідність підготовки компаній до ретроспективного перерахунку та додаткового розкриття в примітках [4]. Це особливо актуально в умовах воєнного стану, інфляції та високого боргового навантаження, де чітке розкриття вартості фінансування стає ключовим фактором фінансової стійкості.

Подальше удосконалення розкриття інформації про фінансові витрати у фінансовій звітності підприємств пов'язане насамперед із адаптацією облікової політики до нових вимог міжнародних стандартів фінансової звітності. Прийняття МСФЗ 18 передбачає більш структуроване представлення доходів і витрат у звіті про фінансові результати та чіткіше виділення фінансової категорії, що сприятиме підвищенню порівнюваності фінансової інформації [3; 10; 11]. Важливим напрямом удосконалення є також підвищення рівня деталізації приміток до фінансової звітності, зокрема щодо процентного ризику, строкової структури зобов'язань та чутливості фінансових витрат до змін ринкових ставок відповідно до вимог МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації». Крім того, актуальним залишається питання гармонізації національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку з міжнародними вимогами щодо класифікації та представлення фінансових витрат, що має сприяти підвищенню прозорості фінансової звітності українських підприємств.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Дослідження показало, що регулювання фінансових витрат у системі МСФЗ має комплексний та багаторівневий характер. На відміну від окремих елементів фінансової звітності, для фінансових витрат у МСФЗ відсутній єдиний стандарт або універсальне концептуальне визначення. Формування та розкриття

інформації про фінансові витрати здійснюється через сукупність стандартів, що регулюють різні аспекти діяльності підприємства.

Основну роль у формуванні інформації щодо фінансових витрат відіграють МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 23 «Витрати на позики», МСФЗ 16 «Оренда», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» та МСБО 1 «Подання фінансової звітності». Така фрагментарність регулювання зумовлює варіативність практики формування показника фінансових витрат та різний рівень деталізації їх розкриття у фінансовій звітності підприємств.

Прийняття МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності» спрямоване на підвищення порівнянності фінансової інформації та вдосконалення структури звіту про фінансові результати. Запровадження фінансової категорії витрат та посилення вимог до дезагрегації показників сприятиме підвищенню прозорості інформації про вартість фінансування діяльності підприємств.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на удосконалення методичних підходів до класифікації фінансових витрат, підвищення рівня їх деталізації у фінансовій звітності та адаптацію практики розкриття інформації до вимог МСФЗ 18, з урахуванням специфіки українських підприємств в умовах воєнного стану, економічної нестабільності та необхідності гармонізації з МСФЗ.

Література

1. Безкоровайна Л. В. Вплив цифровізації економіки на формування та використання показників фінансової звітності підприємств. *Управління змінами та інновації*. 2025. № 13.

2. Булгакова О. МСБО (IAS) 23 «Витрати на позики». *Все про бухгалтерський облік*. 2020. № 71. С. 5–6.

3. Європейська бізнес асоціація. Новий стандарт МСФЗ 18: чому про нього почали говорити всі. 27 листопада 2025. URL: <https://eba.com.ua/novyj-standart-msfz-18-podannya-ta-rozkryttya-informatsiyi-u-finansovij-zvitnosti-chomu-pro-nogo-pochaly-govoryty-vsi> (дата звернення: 15.02.2026).

4. Національний банк України. Про підготовку до складання фінансової звітності за 2025 рік : лист від 25.12.2025. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/pro-pidgotovku-do-skladannya-finansovoyi-zvitnosti-za-2025-rik> (дата звернення: 04.03.2026).

5. Озеран А. О. Зміни у звіті про прибутки і збитки згідно з МСФЗ 18 та їх вплив на розвиток НП(С)БО. *Вісник економіки*. 2024. № 4. С. 77–89. URL: <https://visnykj.wunu.edu.ua/index.php/htneu/article/download/1676/1789/3380> (дата звернення: 04.03.2026).

6. Шара Є. Ю. Облік фінансових витрат за П(С)БО 31 та МСБО 23: порівняльний аналіз. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2020. № 7 (1). С. 1–10.

7. Шкуліпа Л. В. Облік фінансових витрат на підприємстві: науково-практичний аспект. *Облік і фінанси*. 2015. № 4 (70). С. 79–85. DOI: <https://doi.org/10.2139/ssrn.3709493>.

8. Baksaas K. M., Stenheim T. Proposal for improved financial statements under IFRS. *Cogent Business & Management*. 2019. Vol. 6, iss. 1. DOI: <https://doi.org/10.1080/23311975.2019.1642982>.

9. Bischof J., Laux C., Leuz C. Accounting for financial stability: Bank disclosure and loss recognition in the financial crisis. *Journal of Financial Economics*. 2021. Vol. 141, iss. 3. P. 1188–1217. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jfineco.2021.05.016>

10. Czajor P. IFRS 18: Advancing the Relevance and Utility of Financial Statements for Stakeholders. *European Research Studies Journal*. 2024. Vol. 27, iss. 2. P. 123–134. DOI: 10.35808/ersj/3650.

11. EY Global. Applying IFRS: A closer look at IFRS 18 – Presentation and Disclosure in Financial Statements. 2025. URL: <https://www.ey.com/content/dam/ey->

unified-site/ey-com/en-gl/technical/ifrs-technical-resources/documents/ey-gl-applying-ifrs-a-closer-look-at-ifrs-18-07-2025.pdf (дата звернення: 04.03.2026).

12. IFRS Foundation. Definition of finance income and finance expenses. IASB meeting papers. 2017. URL: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/meetings/2017/november/iasb/primary-financial-statements/ap21b-def-of-finance-income-expenses.pdf> (дата звернення: 04.03.2026).

13. Grosu V., Ionescu-Feleagă L., Macovei A. G. et al. The Impact of IFRS 9 Adoption on the Financial Performance and Sustainability of Romanian Credit Institutions. *Eastern European Economics*. 2024. vol.62, no. 5, P. 993–1014. DOI: <https://doi.org/10.1080/00128775.2024.2368031>.

14. Nguyen H. T. T., Nguyen H. T. T., Nguyen C. V. Analysis of factors affecting the adoption of IFRS in an emerging economy. *Heliyon*. 2023. vol.9, no.4. e17331. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e17331>.

15. Novotny-Farkas Z. The interaction of the IFRS 9 expected credit loss approach with supervisory rules and implications for financial stability. *Accounting in Europe*. 2016. vol. 13, no 2. p. 197–227.

16. Van der Tas L., Boeijink M., Meirkulov K. Impact of war in Ukraine on annual reports of European listed companies. *Maandblad voor Accountancy en Bedrijfseconomie*. 2023. Vol. 97, iss. 9–10. p. 227–239. DOI: <https://doi.org/10.5117/mab.97.112912>.

References

1. Bezkorovaina, L. V. (2025), “The impact of digitalization of the economy on the formation and use of financial reporting indicators of enterprises”, *Upravlinnia zminamy ta innovatsiiamy*, vol. 13.

2. Bulhakova, O. (2020), “IAS 23 “Borrowing Costs””, *Vse pro bukhholderskyi oblik*, vol. 71, pp. 5–6.

3. European Business Association (2025), “New IFRS 18 standard: why everyone started talking about it”, available at: <https://eba.com.ua/novyj-standart->

msfz-18-podannya-ta-rozkryttya-informatsiyi-u-finansovij-zvitnosti-chomu-pro-nogo-pochaly-govoryty-vsi (Accessed 15 February 2026).

4. National Bank of Ukraine (2025), “On preparation for financial statements for 2025”, available at: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/pro-pidgotovku-do-skladannya-finansovoyi-zvitnosti-za-2025-rik> (Accessed 04 March 2026).

5. Ozeran, A. O. (2024), “Changes in the income statement under IFRS 18 and their impact on the development of national accounting standards”, *Visnyk ekonomiky*, no. 4, pp. 77–89, available at: <https://visnykj.wunu.edu.ua/index.php/htneu/article/download/1676/1789/3380> (Accessed 04.03.2026).

6. Shara, Ye. Yu. (2020), “Accounting for financial expenses under NAS 31 and IAS 23: a comparative analysis”, *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, vol. 7, no. 1, pp. 1–10.

7. Shkulipa, L. V. (2015), “Accounting of financial expenses at the enterprise: scientific and practical aspect”, *Oblik i finansy*, vol. 4 (70), pp. 79–85, DOI:10.2139/ssrn.3709493.

8. Baksaas, K. M. and Stenheim, T. (2019), “Proposal for improved financial statements under IFRS”, *Cogent Business & Management*, vol. 6, no.1. DOI:10.1080/23311975.2019.1642982.

9. Bischof, J., Laux, C. and Leuz, C. (2021), “Accounting for financial stability: Bank disclosure and loss recognition in the financial crisis”, *Journal of Financial Economics*, vol. 141, no. 3, pp. 1188–1217.

10. Czajor, P. (2024), “IFRS 18: Advancing the relevance and utility of financial statements for stakeholders”, *European Research Studies Journal*, vol. 27, no. 2, pp. 123–134. DOI:10.35808/ersj/3650.

11. EY Global (2025), s“Applying IFRS: A closer look at IFRS 18 – Presentation and Disclosure in Financial Statement”, available at: <https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/technical/ifrs-technical-resources/documents/ey-gl-applying-ifrs-a-closer-look-at-ifrs-18-07-2025.pdf> (Accessed 04 March 2026).

12. IFRS Foundation (2017), “Definition of finance income and finance expenses. IASB meeting papers”, available at: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/meetings/2017/november/iasb/primary-financial-statements/ap21b-def-of-finance-income-expenses.pdf> (Accessed 04 March 2026).

13. Grosu, V., Ionescu-Feleagă, L., Macovei, A. G. et al. (2024), “The Impact of IFRS 9 Adoption on the Financial Performance and Sustainability of Romanian Credit Institutions”, *Eastern European Economics*, vol.62, no. 5, pp. 993–1014, DOI: [10.1080/00128775.2024.2368031](https://doi.org/10.1080/00128775.2024.2368031).

14. Nguyen, H. T. T., Nguyen, H. T. T. and Nguyen, C. V. (2023), “Analysis of factors affecting the adoption of IFRS in an emerging economy”, *Heliyon*, vol. 9, no. 4, e17331, DOI: [10.1016/j.heliyon.2023.e17331](https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e17331).

15. Novotny-Farkas, Z. (2016), “The interaction of the IFRS 9 expected credit loss approach with supervisory rules and implications for financial stability”, *Accounting in Europe*, vol. 13, no. 2, pp. 197–227.

16. Van der Tas, L., Boeijink, M. and Meirkulov, K. (2023), “Impact of war in Ukraine on annual reports of European listed companies”, *Maandblad voor Accountancy en Bedrijfseconomie*, vol. 97, no. 9–10, pp. 227–239, DOI: [10.5117/mab.97.112912](https://doi.org/10.5117/mab.97.112912).

Отримано редакцією журналу / Received: 30.03.26

Прорецензовано / Revised: 09.04.26

Дата публікації / Published: 23.04.26